

OPINIÓ

20 anys d'Escola Politècnica

JOAN MONYARCH CALLIZO / DEGÀ DEL COL·LEGI D'ENGINYERS TÈCNICS INDUSTRIALS DE LLEIDA

El passat dia 10 de febrer es va celebrar en el marc del campus de Cap-pont, l'acte de celebració del 20è aniversari de la creació de l'Escola Politècnica de la Universitat de Lleida, acte que va comptar amb la presència de les principals autoritats tant civils com acadèmiques i, per descomptat, dels protagonistes d'aquesta celebració començant per l'extrektor Jaume Porta, exdirectors, claustre de professors, personal d'administració i serveis i l'actual equip de govern encapçalat per l'actual rector Joan Vinyes i el director de l'Escola Politècnica Superior, Ferran Badia; tampoc hi podien faltar els presidents del Consell Social que han estat i són peça fonamental en aquesta simbiosi Universitat-societat. A tots i totes, enhorabona pel camí recorregut.

Com a tota celebració, és bo fer histò-

ria i recordar els orígens que no van ser tasca fàcil, més aviat, la seva naixença, va ser un "part" complicat i amb molta gestació –si em permeteu el símil maternal. Voldria fer esment que Lleida ha estat l'última demarcació catalana on s'ha creat una Escola Politècnica, ja que en anterioritat a la publicació del decret de creació de les universitats públiques catalanes, existien escoles politècniques pròpies o adscrites a Barcelona, Manresa, Terrassa, Vilanova i la Geltrú, Girona, Mataró, i a Igualada, algunes d'elles creades a meitat del segle XIX. Els estudiants de les nostres contrades, si volien estudiar alguna carrera tècnica, no els tocava més remei que fer les maletes, a excepció dels estudis d'agrònoms que, adscrits a la UPC, van ser durant molt temps l'única opció d'enginyeria que podíem gaudir. Una vegada

més, Lleida restava a la cua de l'equilibri territorial.

Difícilment un territori que no disposi de talent que respongui a les necessitats, pot progressar adequadament, els egressats universitaris que sortien de les escoles politècniques, en gran part, ja no retornaven als seus llocs d'origen a desenvolupar el seu treball sinó que es quedaven a les ciutats on van cursar els seus estudis.

Això no podia continuar, per una banda, l'activitat industrial lleidatana tenia serioses mancances de titulats, i els pocs que sortien els costava tornar. Als anys 80, el Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials, preocupats per aquesta situació, entre altres institucions, va començar a treballar per veure les possibilitats de portar a Lleida els estudis d'enginyeria tècnica industrial

a través d'alguna universitat ja existent mitjançant una delegació, tal com es va fer en alguns estudis que després s'han incorporat a la nostra universitat. No va ser fins la nova creació de la Universitat de Lleida quan es va agafar amb més interès la proposta que des del món empresarial, social i tècnic es demandava de feia temps, així va començar primerament amb l'aprovació dels estudis d'informàtica, embrió de la futura Escola Universitària Politècnica. L'estudi fet per la Fundació Joan Oró, encarregat per la UdL on el Col·legi Professional va col·laborar juntament amb altres institucions socials, educatives i econòmiques fet l'any 1993 va ser decisiu per acabar de consolidar la incipient Escola Universitària Politècnica de la Universitat de Lleida i que en el curt però intens camí recorregut finalment s'ha transformat en l'Escola Politècnica Superior que avui pot gaudir amb orgull la societat lleidatana. Moltes felicitats.